บทที่ 3
งบแสดงฐานะการเงินด้านหนี้สินและส่วนของเจ้าของ

สำหรับงบแสดงฐานะการเงินด้านขวานั้น มีองค์ประกอบ 2 ส่วนใหญ่ๆคือหนี้สินกับส่วนของเจ้าของ หนี้สินถือเป็นภาระผูกพันที่กิจการจะต้องทำหน้าที่ชำระคืนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง อาจเป็นเงินสด การให้บริการ หรือมอบสินทรัพย์อื่นใดให้กับเจ้าหนี้ จัดได้ว่าเป็นสิทธิเรียกร้องจากบุคคลภายนอกกิจการต่อสินทรัพย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันหรืออาจจะมีเพิ่มเติมขึ้นในอนาคตของกิจการ หนี้สินประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินระยะยาว ในส่วนของเจ้าของนั้นจะเป็นเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆในกิจการ สิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ของเจ้าของถือว่าด้อยสิทธิ์กว่าหนี้สินจากบุคคลภายนอก ส่วนของเจ้าของถือได้ว่ามีความเสี่ยงสูงแต่ในขณะเดียวกันก็จะได้รับผลประโยชน์จากการเติบโตที่ยั่งยืนของกิจการ ในการวิเคราะห์งบการเงินนั้น ผู้วิเคราะห์จึงต้องทราบส่วนประกอบของโครงสร้างเงินทุนของกิจการที่กำลังพิจารณา และข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงินฝั่งขวานั่นเอง

ส่วนประกอบของโครงสร้างทางการเงิน

ในงบแสดงฐานะการเงินฝั่งขวาซึ่งมีองค์ประกอบ 2 ส่วนใหญ่ๆคือหนี้สินกับส่วนของเจ้าของนั้น บอกให้ผู้วิเคราะห์ทราบว่าโครงสร้างทางการเงินของกิจการที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น ได้แหล่งเงินมาสนับสนุนจากหนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาวจากแหล่งใดบ้าง แหล่งละเท่าใด มีต้นทุนทางการเงินถูกหรือแพง และถึงกำหนดต้องชำระคืนเมื่อใด รวมถึงมีส่วนของเจ้าของอยู่เท่าใดด้วย ส่วนโครงสร้างเงินทุนจะบอกให้ผู้วิเคราะห์ทราบว่า กิจการแห่งนั้นมีแหล่งเงินทุนระยะยาวอันหมายความเฉพาะหนี้สินระยะยาวกับส่วนของเจ้าของอย่างละเท่าใดบ้างเท่านั้น (เพชรี ขุมทรัพย์, 2555)

ตารางที่ 3.1 งบแสดงฐานะการเงินของบริษัท ปิยะธิดา จำกัด

บริษัท ปิยะธิดา จำกัด
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557

หน่วย: ล้านบาท

สินทรัพย์		หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	
เงินสด	30	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร	60
หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด	20	เจ้าหนี้การค้า	500
ลูกหนี้การค้าและตั๋วเงินรับ	1,150	ตั๋วเงินจ่าย	400
สินค้าคงเหลือ	800	ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	40
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	2,000	รวมหนี้สินหมุนเวียน	1,000
สินทรัพย์ถาวร	2,800	หนี้สินระยะยาว	2,500

หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(280)	รวมหนี้สิน	3,500
รวมสินทรัพย์ถาวรสุทธิ	2,520	หุ้นสามัญ (200,000,000 หุ้น@ 5 บาท)	1,000
สินทรัพย์อื่น	480	กำไรสะสม	500
		รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	1,500
รวมสินทรัพย์	5,000	รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	5,000

จากตารางที่ 3.1 งบแสดงฐานะการเงินของบริษัท ปิยะธิดา จำกัด อธิบายได้ว่าบริษัทแห่งนี้มีโครงสร้างทางการเงินประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียน 4 รายการรวม 1,000 ล้านบาท คือเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร 60 ล้านบาท เจ้าหนี้การค้า 500 ล้านบาท ตั๋วเงินจ่าย 500 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายค้างจ่าย 40 ล้านบาท หนี้สินระยะยาว 2,500 ล้านบาท และส่วนของเจ้าของ 1,500 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยหุ้นสามัญ 200 ล้านหุ้น ราคาหุ้นละ 5 บาท มูลค่ารวม 1,000 ล้านบาท และกำไรสะสมที่สั่งสมมาตั้งแต่เริ่มตั้งกิจการอีกจำนวน 500 ล้านบาท รวมโครงสร้างทางการเงินทั้งสิ้น 5,000 ล้านบาท ส่วนโครงสร้างเงินทุนของกิจการแห่งนี้มีจำนวน 4,000 ล้านบาท เนื่องจากได้หักรายการหนี้สินระยะสั้น 4 รายการ จำนวน 1,000 ล้านบาทออกไปนั่นเอง

กล่าวได้ว่าโครงสร้างทางการเงินบอกให้ทราบถึงแหล่งที่มาและความเสี่ยงทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว ขณะที่โครงสร้างเงินทุนจะบอกถึงแหล่งที่มาและความเสี่ยงทางการเงินระยะยาวเท่านั้น ดังนั้นจะขออธิบายในรายละเอียดสำหรับแต่ละรายการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแหล่งที่มาของเงินทุนในการบริหารกิจการ จากหนี้สินหมุนเวียนหรือหนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาว จนไปถึงในส่วนของเจ้าของต่อไป

หนี้สิน

หนี้สิน (Liabilities) เป็นภาระผูกพันของกิจการในปัจจุบัน ที่สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งการชำระภาระผูกพันนี้น่าจะส่งผลให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจของกิจการ (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) ภาระผูกพันหมายถึง หน้าที่หรือความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติตามที่ได้ตกลงไว้กับบุคคลภายนอกซึ่งมีผลบังคับในทางกฎหมาย และหรือเกิดจากการดำเนินงานตามปกติตามธรรมเนียมการค้าเช่น การรับประกันสินค้าชำรุดเสียหายแม้หมดอายุการรับประกันไปแล้วก็ตาม กรณีเช่นนี้กิจการก็ต้องบันทึกจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องจ่ายชำระเพื่อการทดแทนสินค้าที่มีความเสียหายไว้เป็นหนี้สินด้วย

หนี้สินหมุนเวียน

เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร
เจ้าหนี้การค้า
ตั๋วเงินจ่าย
เงินมัดจำลูกค้าและเงินยืม
เงินปันผลค้างจ่าย

ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย

หนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระใน 1 ปี

หนี้สินระยะยาว

เงินกู้ระยะยาวจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน

พันธบัตรหรือหุ้นกู้

สัญญาเช่า

เงินบำเหน็จ

ผลประโยชน์ของพนักงานภายหลังการเกษียณอื่น

ส่วนของเจ้าของ

หุ้นสามัญ

มูลค่าหุ้นที่ตราไว้

มูลค่าหุ้นที่ตราไว้ (Par Value) เป็นราคาต่อหุ้นที่กิจการได้ขออนุญาตจดทะเบียนจัดตั้งกิจการไว้กับกระทรวงพาณิชย์หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ราคาที่ปรากฏบนหน้าหุ้นบอกให้ผู้วิเคราะห์ทางการเงินทราบแต่เพียงว่ามีราคาเท่าใด และต้องเป็นราคาที่ต่ำที่สุดเท่าที่จำหน่ายได้ในประเทศไทย

มูลค่าตามบัญชี

มูลค่าตามบัญชี (Book Value) เป็นมูลค่าของหุ้นสามัญที่แสดงถึงส่วนได้ส่วนเสียของผู้ถือหุ้นตามที่ปรากฏในสมุดบัญชีหรือรายงานทางการเงิน ณ เวลาขณะใดขณะหนึ่ง กรณีแรกตั้งกิจการและจำหน่ายหุ้นได้ในราคาตามมูลค่าแล้ว ราคาตามบัญชีและราคาตามมูลค่าจะเท่ากันพอดี เมื่อดำเนินกิจการไปแล้วและกิจการมีผลการประกอบการเป็นกำไร มูลค่าตามบัญชีก็จะสูงขึ้นเท่ากับกำไรที่เหลือหลังหักการจ่ายเงินปันผลออกไปแล้ว มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นจึงคำนวณได้จากผลรวมของมูลค่าหุ้นสามัญทั้งหมด ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ และกำไรสะสม แล้วหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว

มูลค่าที่แท้จริง

มูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) เป็นมูลค่าในทางทฤษฎีของหุ้นนั้น กำหนดขึ้นจากความเป็นจริงของสินทรัพย์ กำไรของกิจการ เงินปันผลที่จ่าย ปัจจัยด้านความสามารถของผู้บริหาร ความน่าเชื่อถือของตราสินค้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะถูกนำมาประเมินแล้วบวกเข้าไปเป็นมูลค่าของกิจการที่แท้จริง ราคาที่กล่าวถึงนี้ถือว่าเป็นราคาที่สูงที่สุดที่ควรซื้อหุ้นนี้ ถ้าราคาหุ้นนี้ในตลาดอยู่ต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง ก็ควรซื้อหุ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าราคาหุ้นนี้ในตลาดอยู่สูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงก็ควรรีบขายหุ้นนี้ออกไป

ในประเด็นของหุ้นสามัญนี้ จะขออธิบายในแง่การลงบัญชีไว้เป็นการเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ทางการเงินเพิ่มขึ้น ดังนี้

กรณีออกหุ้นสามัญจำนวน 10,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ขายในราคาหุ้นละ 25 บาท ในการบันทึกบัญชีจะทำได้โดย

เดบิต เงินสด 250,000,000
เครดิต หุ้นสามัญ 10,000,000
ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ 240,000,000

กรณีออกหุ้นสามัญจำนวน 10,000,000 หุ้น แต่ไม่มีราคาที่ตราไว้ ขายได้ในราคาหุ้นละ 25 บาท ในการบันทึกบัญชีจะทำได้โดย

เดบิต เงินสด 250,000,000
เครดิต หุ้นสามัญ 250,000,000

กรณีซื้อหุ้นคืนกลับมาจากบุคคลภายนอกจะเรียกว่าหุ้นสามัญซื้อคืน สมมติว่ามีการซื้อหุ้นสามัญคืนมาจำนวน 2,000,000 หุ้น ในราคาหุ้นละ 20 บาท ในการบันทึกบัญชีจะทำได้โดย

เดบิต หุ้นสามัญซื้อคืน 40,000,000
เครดิต เงินสด 40,000,000

หุ้นสามัญที่ซื้อคืนกลับมานี้ ผู้วิเคราะห์ทางการเงินจะต้องทราบว่าถือเป็นรายการหักออกจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นรายการต่อจากรายการกำไรสะสม เมื่อกิจการต้องการจะขายหุ้นสามัญซื้อคืนกลับออกไปยังบุคคลภายนอกอีกครั้งหนึ่ง ตัวอย่างเช่นจะขายออกทั้งจำนวน 2,000,000 หุ้น ในราคาหุ้นละ 30 บาท ในการบันทึกบัญชีจะทำได้โดย

เดบิต เงินสด 60,000,000
เครดิต หุ้นสามัญซื้อคืน 40,000,000
ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ 20,000,000

หุ้นบุริมสิทธิ

หุ้นบุริมสิทธิชนิดสะสม (Cumulative preferred stock) คือหุ้นบุริมสิทธิที่ผู้ทรงจะได้รับเงินปันผลรวมทั้งหมดในปีที่กิจการประกาศจ่ายและปีก่อนๆหน้าที่ไม่ได้ประกาศจ่ายด้วย

หุ้นบุริมสิทธิชนิดไม่สะสม (Non Cumulative preferred stock) คือหุ้นบุริมสิทธิที่ผู้ทรงจะได้รับเงินปันผลเฉพาะปีที่กิจการประกาศจ่ายเท่านั้น

หุ้นบุริมสิทธิชนิดแปลงสภาพ (Convertible preferred stock) คือหุ้นบุริมสิทธิที่อาจแปลงสภาพไปเป็นหุ้นสามัญตามอัตราที่กำหนดไว้ ฉนั้นผู้ที่ถือคือหุ้นบุริมสิทธิชนิดนี้จะสามารถเลือกใช้สิทธิในการแปลงสภาพหรือไม่ก็ได้

หุ้นบุริมสิทธิชนิดซื้อคืนกลับได้ (Callable preferred stock) คือหุ้นบุริมสิทธิที่อาจถูกซื้อคืนกลับมายังกิจการตามราคาที่ได้กำหนดไว้ ถือเป็นการสร้างทางเลือกในการใช้สิทธิของกิจการที่มีต่อผู้ถือหุ้น

หุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับ (Participative preferred stock) คือหุ้นบุริมสิทธิที่หลังจากได้รับเงินปันผลตามอัตราที่กิจการระบุไว้แล้ว ยังมีสิทธิร่วมรับเงินปันผลกับผู้ถือหุ้นสามัญอีกชั้นหนึ่งด้วย

ตัวอย่าง ส่วนของเจ้าของของกิจการแห่งหนึ่งรวม 6,000,000 บาท ประกอบด้วยหุ้นบุริมสิทธิ 6 % ร่วมรับเต็มที่จำนวน 1,000,000 บาท จำนวนที่เหลือเป็นส่วนของหุ้นสามัญ และในปีที่ผ่านมากิจการมิได้ประกาศจ่ายเงินปันผล ส่วนปีนี้มีการประกาศจ่ายเงินปันผล 720,000 บาท

กรณีหุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับเต็มจำนวน คำนวณได้ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การคำนวณหุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับเต็มจำนวน

ประเภทหุ้น	ปีที่ผ่านมา	เงินปันผลปกติ* 6 %	เงินปันผลร่วมรับ**	เงินปันผลรวม
หุ้นบุริมสิทธิ	60,000	60,000	50,000	170,000
หุ้นสามัญ	-	300,000	250,000	550,000
รวม	60,000	360,000	300,000	720,000

* คำนวณจาก 6 % x 100,000 และ 6 % x 500,000

**คำนวณจากเงินปันผลที่เหลือ 300,000 x 1/6 และ 300,000 x 5/6 ตามลำดับ

กรณีหุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับบางส่วน เช่นจากตัวอย่างเดิม แต่เป็นหุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับไม่เกิน 10 % คำนวณได้ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 การคำนวณหุ้นบุริมสิทธิชนิดร่วมรับไม่เกิน 10 %

ประเภทหุ้น	ปีที่ผ่านมา	เงินปันผลปกติ* 6 %	เงินปันผลร่วมรับ**	เงินปันผลรวม
หุ้นบุริมสิทธิ	60,000	60,000	40,000	160,000
หุ้นสามัญ	-	300,000	260,000	560,000
รวม	60,000	360,000	300,000	720,000

**คำนวณจากเงินปัน 4 % ของ 100,000

หุ้นสามัญขอจอง

หุ้นสามัญขอจอง (Capital Stock Subscribed) กรณีที่กิจการต้องการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน มักจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถือหุ้นอยู่เดิมได้รับสิทธิในการจองซื้อหุ้นก่อนบุคคลทั่วไปตามราคาที่กิจการเสนอ เมื่อมีผู้จองเข้ามาและกิจการยังมิได้ออกใบหุ้นให้ จะทำการลงบัญชีโดย

เดบิต ลูกหนี้จองหุ้นสามัญ XXXX

เครดิต หุ้นสามัญขอจอง XXXX

แต่ถ้ากิจการออกใบหุ้นให้เลย จะทำการลงบัญชีโดย

เดบิต ลูกหนี้จองหุ้นสามัญ XXXX

เครดิต หุ้นสามัญ XXXX

เมื่อผู้จองหุ้นนำเงินมาชำระราคาหุ้นที่ตนจองไว้กิจการก็จะทำการลงบัญชีโดย

เดบิต เงินสด XXXX

เครดิต ลูกหนี้จองหุ้นสามัญ XXXX

ประเด็นสำคัญที่ควรสนใจในการวิเคราะห์ก็คือ ลูกหนี้จองหุ้นสามัญ ถ้าคาดว่าจะได้รับเงินสดในเวลาไม่นานนักจะถือเป็นรายการ สินทรัพย์หมุนเวียน แต่ถ้าคาดว่าจะได้รับเงินสดในเวลาที่ไม่แน่นอนให้นำรายการลูกหนี้จองหุ้นสามัญไปหักจากรายการส่วนของผู้เป็นเจ้าของ

กำไรสะสม

กำไรสะสม (Retain earning) หมายถึงจำนวนรวมของกำไรสุทธิหักด้วยจำนวนที่จัดสรรไปยังผู้ถือหุ้นในรูปของเงินปันผล นับจากวันเริ่มต้นตั้งกิจการมาถึงปัจจุบัน ซึ่งรายการกำไรสะสมนี้จัดเป็นรายการทางบัญชี ทั้งนี้มิใช่รายการที่เป็นเงินสด (Cash) แต่อย่างใด กำไรสะสมแบ่งออกเป็นกำไรสะสมที่จัดสรรแล้ว และกำไรสะสมที่ยังมิได้จัดสรร

กำไรสะสมที่จัดสรรแล้ว หมายถึงกำไรสะสมที่ทำการจัดสรรตามข้อกำหนดของกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1202 บัญญัติว่าทุกคราวที่จ่ายเงินปันผล กิจการจะต้องจัดสรรเป็นทุนสำรองตามกำหมาย 5 % จนกว่าจะถึง 10 % ของทุนจดทะเบียนของกิจการ บางกรณีกิจการมีการจัดสรรไว้เพื่อการเตรียมขยายกิจการ เพื่อไถ่ถอนหนี้สินที่มีภาระต้นทุนดอกเบี้ยที่สูงเกินไป หรือบางครั้งก็เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการเพิ่มเติม

กำไรสะสมที่ยังมิได้จัดสรร เป็นกำไรสะสมและกำไรสุทธิในรอบปีบัญชีปัจจุบัน ภายหลังจากที่ได้จัดสรรไปก่อนหน้านี้แล้วและยังมิได้ระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะนำไปทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านใด

สำรอง

สำรอง (Reserve) รายการนี้ถ้าปรากฏในส่วนของกำไรสะสม ให้นักวิเคราะห์การเงินเข้าใจว่าคือส่วนหนึ่งของเจ้าของ ที่มักใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อขยายกิจการ ชำระหนี้สินที่มีในปัจจุบัน แม้กระทั่งเผื่อไว้ในกรณีที่อาจจะมีเพิ่มขึ้นในอนาคต

เงินปันผล

เงินปันผล (Dividend) คือเงินสดที่กิจการจ่ายชำระให้ผู้ถือหุ้นทั้งผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ และผู้ถือหุ้นสามัญ เงินปันผลอาจมีการจ่ายอย่างสม่ำเสมอทุกงวดบัญชี หรือจ่ายเป็นบางครั้งบางคราวก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมรรถนะในการดำเนินงานของกิจการและนโยบายของผู้บริหารกิจการ เงินปันผลจะจ่ายออกจากบัญชีกำไรสะสม ถ้ากิจการจ่ายเงินปันผลมากกว่ากำไรสะสมที่มีอยู่จะถูกเรียกว่า Liquidating Dividend ห้วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินปันผล มีดังนี้

วันที่ประกาศจ่าย (Date of Declaration) ก็คือวันที่กิจการมีมติประกาศจ่ายเงินปันผล ซึ่งกิจการจะต้องทำการลงบัญชีโดย

เดบิต	เงินปันผลจ่าย	XXXX	
	เครดิต เงินปันผลค้างจ่าย		XXXX

วันปิดสมุดทะเบียนพักการโอนหุ้น (Date of Record) คือวันที่ระบุว่าบุคคลตามรายชื่อในวันนี้ที่ถือหุ้นของกิจการอยู่จะมีสิทธิรับเงินปันผลตามอัตราหรือจำนวนที่กิจการประกาศจ่าย

วันที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินปันผล (Ex-dividend Date) คือวันที่ผู้ซื้อหุ้นรายใหม่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลที่กิจการประกาศจ่าย

วันที่จ่ายเงินปันผล (Date of Payment) คือวันที่กิจการจ่ายเงินสดไปยังผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิได้รับเงินปันผล ซึ่งกิจการจะต้องทำการลงบัญชีโดย

เดบิต	เงินปันผลค้างจ่าย	XXXX	
	เครดิต เงินสด		XXXX

อาจกล่าวได้ว่า ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ = มูลค่าที่ตราไว้ของหุ้นส่วนสามัญที่ออกจำหน่าย + ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ - หุ้นสามัญที่ซื้อกลับคืน + กำไรสุทธิสะสมตลอดอายุกิจการ **-** เงินปันผลจ่ายทั้งหมดตลอดอายุของกิจการ

สรุป

สำหรับงบแสดงฐานะการเงินด้านขวานั้น มีองค์ประกอบ 2 ส่วนใหญ่ๆ คือหนี้สินกับส่วนของเจ้าของ บอกให้ผู้วิเคราะห์ทราบว่าโครงสร้างทางการเงินของกิจการที่กำลังพิจารณาอยู่นั้น ได้แหล่งเงินมาสนับสนุนจากหนี้สินระยะสั้น และหนี้สินระยะยาวจากแหล่งใดบ้าง แหล่งละเท่าใด มีต้นทุนทางการเงินถูกหรือแพง และถึงกำหนดต้องชำระคืนเมื่อใด รวมถึงมีส่วนของเจ้าของอยู่เท่าใดด้วย ส่วนโครงสร้างเงินทุนจะบอกให้ผู้วิเคราะห์ทราบว่า กิจการแห่งนั้นมีแหล่งเงินทุนระยะยาวอันหมายความเฉพาะหนี้สินระยะยาวกับส่วนของเจ้าของอย่างละเท่าใดบ้างเท่านั้น หนี้สินหมุนเวียนประกอบด้วยเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร เจ้าหนี้การค้า ตั๋วเงินจ่าย เงินมัดจำลูกค้าและเงินยืม เงินปันผลค้างจ่าย ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย หนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระใน 1 ปี ส่วนหนี้สินระยะยาวประกอบด้วยเงินกู้ระยะยาวจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน พันธบัตรหรือหุ้นกู้ สัญญาเช่าเงินบำเหน็จ ผลประโยชน์ของพนักงานภายหลังการเกษียณอื่น สำหรับส่วนของเจ้าของประกอบด้วยหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ กำไรสะสม และการจ่ายเงินปันผล ทั้งหมดนี้จะประกอบเป็นงบแสดงฐานะการเงินด้านขวาที่จะต้องมียอดรวมเท่ากับยอดรวมด้านซ้ายคือสินทรัพย์